

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 73 0 Рс 018034 21 Р
Бања Лука, 11.5.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Виоланде Шубарић, као председника вијећа, Горјане Попадић и Биљане Томић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице С.Ђ из К., коју заступају Б.Р. и О.К., адвокати из Б.Л., против тужене Општине К., коју заступају В.К. и М.М., адвокати из Б., те по противтужби Општине К. против Републике Српске, заступана по Правобранилаштву Републике Српске Бања Лука, те С.Ђ., ради заштите права из радног односа и поништења рјешења, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Котор Варошу и Окружног суда у Бањој Луци, на сједници одржаној 11.5.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

За одлучивање по противтужби у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Котор Варошу.

О б р а з л о ж е њ е

Тужитељица је Окружном суду у Бањој Луци 2013. године поднијела тужбу против тужене, ради заштите права из радног односа.

Наведени суд се рјешењем број 11 0 У 012197 13 У од 16.9.2013. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тој тужби и предмет уступио Основном суду у Котор Варошу као стварно и мјесно надлежном суду.

Основни суд у Котор Варошу је прихватио надлежност и у току поступка код тог суда тужена је 25.3.2014. године понијела противтужбу против тужитељице и Републике Српске - Министарство ... - Одбор за жалбе јединица локалне самоуправе Б.Л., ради поништења рјешења наведеног Министарства којима су усвојене жалбе С.Ђ. и поништена рјешења Начелника Општине К. на основу којих је именованој престао радни однос.

Пресудом тог суда број 73 0 Рс 018034 13 Рс од 05.12.2014. године усвојен је тужбени, а одбијен противтужбени захтјев. Тужена је изјавила жалбу против ове

пресуде, коју је Окружни суд у Бањој Луци усвојио и рјешењем број 73 0 Рс 018034 15 Рсж од 29.9.2015. године наведену пресуду Основног суда у Котор Варошу укинуо те предмет вратио том суду на поновно суђење.

У поновном поступку Основни суд у Котор Варошу се рјешењем број 73 0 Рс 018034 15 Рс 2 од 07.12.2017. године огласио стварно ненадлежним за поступање по противтужби и предмет уступио Окружном суду у Бањој Луци као стварно и мјесно надлежном суду.

Окружни суд у Бањој Луци је прихватио надлежност и пресудом број 11 0 У 020613 17 У од 17.7.2018. године усвојио противтужбу те поништио оспорени акт Министарства ... - Одбор за жалбе јединица локалне самоуправе Б.Л.. Након што је Врховни суд Републике Српске усвојио захтјев за ванредно преиспитивање наведене пресуде Окружног суда у Бањој Луци, који је поднијела тужитељица као заинтересовано лице, укинуо ову пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање, Окружни суд у Бањој Луци се, у извршењу пресуде Врховног суда Републике Српске, рјешењем број 11 0 У 020613 20 У 2 од 22.02.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање по противтужби и предмет уступио Основном суду у Котор Варошу као стварно и мјесно надлежном суду.

Основни суд у Котор Варошу је затим 16.4.2021. године предмет доставио Врховном суду Републике Српске ради рјешавања сукоба надлежности, сматрајући да се противтужбом тражи поништење коначног управног акта, о чему се одлучује у управном спору, а не у редовном парничном поступку.

За одлучивање по противтужби у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Котор Варошу.

У овом случају противтужбеним захтјевом се побијају рјешења Одбора за жалбе којима су усвојене жалбе тужитељице против одлука Начелника тужене Општине К. на основу којих јој је престао радни однос.

Према одредби члана 147. став 2. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ број 101/04 до 98/13, даље: ЗЛС), који је био на снази у вријеме када је тужитељици престао радни однос код тужене, одлуку о престанку рада службеника доноси начелник општине одн. градоначелник, а против те одлуке службеник може изјавити жалбу Одбору за жалбе. Право службеника на жалбу је прописано и одредбама члана 152. ЗЛС. Сходно одредби члана 148. став 4. ЗЛС, одлуке Одбора за жалбе су коначне и могу се преиспитивати од стране надлежног суда.

Из наведених одредби се може закључити да побијана рјешења Одбора за жалбе нису управни акти против којих се може водити управни спор у смислу одредби члана 7. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11), већ се ради о актима располагања одн. другостепеним одлукама којима је одлучено о радно - правном статусу тужитељице, па се судска

заштита у погледу утврђења законитости тих одлука може остварити у парничном поступку пред надлежним судовима опште надлежности.

Како се постављеним противтужбеним захтјевом тражи поништење одлука Одбора за жалбе као другостепеног органа у поступку заштите права из радног односа, Основни суд у Котор Варошу као редовни суд је надлежан да суди о том захтјеву.

Стога је овај суд у смислу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03 до 61/13) у вези са чланом 35. тачка њ) Закона о судовима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 37/12, 44/15 и 100/17) одлучио као у изреци.

Предсједник вијећа
Виоланда Шубарић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић